

се приближаватъ къмъ стадото, като го заобикалятъ отъ всички страни. Високата трѣва ги скрива, тѣ пълзатъ скрити и зорко следатъ движенията на малкиѣ кончета. Ако нѣкое ждребче се е отдѣлило малко отъ майка си, вълкътъ се хвърля върху му и безъ да му даде възможность да издаде звукъ, го удушава. Така уловеното ждребче бива набърже разкъсвано, вълкътъ се нахранва до насита, а остатъка отъ храната задига на рунтавия си вратъ и занася въ левоището си. Много често майката на кончето успѣва да открие на време приближаващия се вълкъ, издава силенъ, тревоженъ звукъ, който привлича вниманието на другитѣ коне отъ стадото. Водача — ждребецъ се втурва къмъ посоката на тревожния гласъ и често съ хапене и ритници успѣватъ да отблъсватъ дрѣзкия нощенъ нападатель. Ако вълцитѣ сж много, тогава всички коне отъ стадото се нареждатъ въ кръгъ, вжтре въ който се скриватъ малкиѣ кончета и така съ силни ритници дочакватъ нападението на вълцитѣ.

Когато вълцитѣ сж по много заедно (глутница) всички се подчиняватъ на заповѣдитѣ на най-стария и силенъ вълкъ — водача на глутницата. Ако въ глутницата има 2 или повече стари вълци, единия остава отзадъ и отъ време на време се смѣнява съ първия.

Вълкътъ, когато е гладенъ може да изяде цѣло агне, но това не е всѣки день. често дѣли плячката си съ своитѣ събратя. Въ лоши, зимни дни често вълцитѣ умираатъ отъ гладъ. Тогава тѣ започватъ да се нападатъ едни други, при което най-слабитѣ ставатъ първата жертва. Въ такива дни на голѣмъ гладъ, вълкътъ напада безъ страхъ на хората, като се вмѣква въ самитѣ селища. Въ миналото, имало е случаи, когато такива прегладняли вълци нахлували въ голѣмитѣ градове съ явенъ рискъ за живота си. Очевидци разказватъ, че много пжти вълцитѣ изравяли трупове изъ гробове и ги изяждали.

Вълкътъ се размножава като женската ражда малкиѣ си живи.

За тази цель вълчицата избира необитаеми мѣста всрѣдъ горскитѣ гжстаци. Тукъ вълчицата намира